

העלון טעון גניזה
עלון מס' 789
שבת דברים
שנת תשפ"ה

העלון מוקדש לעילוי נשמת

יוסף בן רבקה ז"ל
אולגה זימבול בת אמילי ז"ל
רבקה בת אולגה זימבול ז"ל
יעקב קיקי בן יסמיה ז"ל
חנניה בן אורי ז"ל
דינה בת פורטונה ז"ל
אהרון בן מתתיהו ושרה ז"ל

לרפואה שלמה

כרמלה כונפטה בת רחל

ע"ש הצדיק המלוב"ן רבי ינון חורי זצוק"ל, זי"ע"א

יצא לאור ע"י ארגון "חסדי ינון" 1700-720-500

זמני שבת פרשת דברים

רבינו תם	צאת שבת	הדלקת נרות	פגל המנחה	ירושלים
8.53	8.14	7.01	6.12	תל אביב
8.50	8.17	7.18	6.15	חיפה
8.51	8.18	7.08	6.16	באר שבע
8.49	8.15	7.16	6.13	

הפטרה: "חזון ישעיהו"

מטעמים לשולחן

"לא תכירו פנים במשפט נקטן כגדל תשמעון לא תגורו מפני איש כי המשפט לאלקים הוא" (א' י"ז)

כלומר שלא יאמר הדין מתירא אני מפלונני שקמא יהרג אותי או ישרף את גדישי (שפתי חכמים)
בכל הדורות עמדו גדולי ישראל בלא פחד משום אדם בכדי לעמוד על גידרי היהדות ובעניין הזה נספר (ע"פ לאורו נלך) בשנת התש"ז, הציע הראשון לציון **הרב עוזיאל זצ"ל** את משרת סגן הרב הראשי במצרים ל**רבי עובדיה יוסף זצ"ל**, שהיה אז בן עשרים ושבע שנה. הרב נענה להצעה, קבל את המשרה, ויחד עם משפחתו למצרים. רבי עובדיה חולל שם מהפכה רוחנית של ממש, בקרב הנוער והמבוגרים, היה עובר בין בתי הכנסת למסור שיעורי תורה, סביבו התגבשה קבוצת צעירים מצוינים, עמם למד גמרא עם מפרשים, כך סייעו כמה מסכתות בעיון. בתוקף תפקידו ולמרות גילו הצעיר, שימש כאב בית הדין וכסגן הרב הראשי של המדינה, ודאג לכך שבית הדין ינוהל על פי ההלכה. הוא סבל במצרים רבות, לא פעם נקרא לבולשת המצרית לחקירות, שחשדו שהוא מרגל ישראלי. אנשי הבטחון המצריים עקבו אחריו תמיד כסדרם, ובשעות הלילה המאוחרות, עת עסק בחיבור ספריו, היה מבחין מידי פעם בבולשים הניצבים תחת חלון ביתו, ומתלחשים ביניהם. כשנשאל מדוע הוא מוסר את הרצאותיו בעברית הסביר מרן רבינו עובדיה זצ"ל שאת התורה קיבלנו מאת ה' יתברך בעברית, לכן יש ללמדה בעברית. לא רק מהעולים סבל רבי עובדיה, כמה מראשי הקהילה שהיו רחוקים מתורה והמצוות, שתמו את צעדיו ולא אחת ניסו להתנכל לו ולהפריעו מפעולותיו המבורכות. במיוחד סבל מראש השוחטים של מצרים, מר שמעון, שנהג בקלות ראש. היה מאפשר לגויים לשחוט תמורת כסף ומתנות, נוסע ברכבת החשמלית בשבת, ומוכן לחסל את כל העומד כנגדו. איש לא העז להעיד על מעלליו, עד שלבסוף בא המשגיח מר יחיא לוי מחתים הבשר ברעד ובפיק ברכיים, וסיפר כי ראש השוחטים פקד עליו לחתום בחותמת כשר על בשר ששחט גוי. "לא אוכל עוד לתת יד להכשלת יהודי מצרים בבשר טרפה, גם אם אפטר מעבודתי", אמר. רבי עובדיה חיפש עדים נוספים למעשיו של שמעון, אך לא מצא, כולם חששו להסתכן ולהעיד כנגדו. בעזות דקדושה החליט הרב לטפל בענין בעצמו, ואף כתב תשובה על כך בשו"ת יביע אומר. בנחישות ניגש לאותו בריון שהיה ראש השוחטים, ושדלו להתפטר ממשרתו מרצונו הטוב. הלה נענה והסכים, אך דרש תמורה פצויו עתק בסך שמונה שנות עבודה. פנה הרב בשמחה לחברי ועד הקהילה, בישר על הסכמת השוחט המטריף לפרוש, ודרש שיאשרו את הפיצויים. הללו, שלא היו שומרי תורה ומצוות, סרכו בטענה שכל עוד אין שני עדים, עליו להישאר במשרתו. במאמצים רבים השיג רבי עובדיה את הכסף ומר שמעון התפטר ועזב את משרתו, הפך לקצב, ולאחר זמן מועט נתפס במכירת בשר גמל בחזקת בשר כשר, על כך הוחלט למנות עליו שומר, כנהוג בקרב הקצבים הערבים המצרים. אז הראה שמעון את קשי עורפו, שלף אקדח בבית הדין, והזהיר שבאקדח זה יטפל בכל מי שיעמוד בדרכו. רבי עובדיה הביט בו בנחישות ובשלוה ואמר, "דורות רבים לא הפחידה אותנו שום אומה בכלי נשק זה או אחר, בעד תורתנו נהרגו מליוני יהודים, וכי נירא ממך, שאתה יהודי?" הברנש יצא מבית הדין כשהוא מבטיח לעיני כל שיממש את איומיו, והם לא אחזו לבוא. לילה אחד אחר תפילת ערבית, יצאה קבוצת מתפללים מבית הכנסת מופאית שכוונתו של הרב, שני ערבים שארבו בסמון, זיהו אדם שדמה במקצת לרב עובדיה כפי שתיאר להם שמעון, ושפכו עליו חומצה מסוכנת. המהומה היתה גדולה, חלק מהמתפללים נמלטו, אחרים ניסו להילחם בתוקפים ולהזמין משטרה ואמבולנס. צפירות האמבולנס והמשטרה, הניסו את התוקפים על נפשם, שני הערבים הבינו לפי זעקת הנוכחים, שאת מבוקשם לא השיגו. הם אומנם התקיפו את ראש השוחטים, רבי מסעוד אלבז שכהן כממלא מקום של שולחם, אך לא את הרב שהיה עיקר מטרתם, כיון שטעו בזיהויו. רבי מסעוד אושפז בבית החולים כשרבי עובדיה מרבה בתפילות לבריאותו, ברחמי שמים שוחרר כעבור מספר חודשי סבל. ההשגחה הפרטית כונה את הרב באותו ערב לבית כנסת אחר, שכלל לא היה גריל להתפלל בו, מאז שלחה המשטרה המצרית, שכבר הכירה בגדלותו, שוטר ללוותו בלכתו ובבואו. אחר תקופה נתפס אותו ברנש בשנית בדיוק בשר כשר, הבשר נבדק במעבדה ונמצא כבשר גמל. המשטרה המצרית אסרה אותו לשישה חדשים בעוון זיוף, ומאסרו הוארך לאחר מכן לשלוש שנים נוספות בגין עברות אחרות. בנחישותו הרבה, נצח הרב כשהוא מקיים את הפסוק 'לא תגורו מפני איש'. ראש השוחטים שמלא את מקומו היה ירא שמים, ובשר כשר סופק ליהודי מצרים. אחר שעלה רבי עובדיה לארץ הקודש והתגורר בפתח תקוה, הבחינה הרבנית באדם חשוד המשוטט סביבות ביתם, וזיהתה אותו ללא ספק, היה זה אותו מר שמעון ממצרים שאיים על חיי הרב. היא התרחקה מהחלון בבעתה, הגשם החל לרדת באותם רגעים, העלים את הברנש מעיניה. בשעת לילה מאוחרת מששב מתלמודו, שחה ברעד לרב על ביקורו של מר שמעון סמוך לביתם. הרב קימט את מצחו כנזכר בדבר מה, ואמר לאיטו, "בשבוע שעבר נפגשתי עם הרב יצחק ניסים, הרב הראשי לישראל, וראיתי על שולחנו מכתב המלצה עבור מר שמעון, הודעת לי מיד במי מדובר ומסרתי לו את הדיעול לי אודותיו. הסברתי כי הלה לא ראוי לשמש בעבודת קודש והתרתני על סכנת הכשלת הציבור בבשר טרפה, **הרב ניסים** קיבל את דעתי, וביטל את מכתב ההמלצה. ככל הנראה נודע לו הדבר, והוא מבקש נקם". דברי הרב נאמרו בשוויון נפש, כביכול צפה והתכוון לכך מראש. "כאן גר הרב עובדיה יוסף", שאל איש שחרחר רזה וגבה קומה, את הילדת בת השש.

המשך בעמ' אחרון

ההלכה השבועית

הלכות תפילת ערבית של שבת

א. מי שטעה והתחיל בתפלת חול, שאמר אתה חונן, ונזכר, צריך לגמור ברכת אתה חונן, ולחזור אחר כך לאתה קדשת. ואם אמר רק תיבת "אתה" ובדעתו היה לומר אתה חונן, ומיד נזכר, אינו צריך לסיים ברכת אתה חונן, שהרי גם בתפלת שבת מתחיל "אתה" קדשת, ואפילו בשחרית שצריך להתחיל לומר ישמח משה, כיון דקי"ל בש"ע (סי' רסח), שהמחליף נוסח תפלות של שבת, יצא ידי חובה, אף כאן אינו גומר אתה חונן, כיון שידע שהיום שבת.

ב. מי שטעה בתפלתו בשבת והתחיל "אתה חונן" ולא שת לבו גם לזאת, לסיים ברכת החול, והתפלל אתה קדשת, וחתם בא"י מקדש השבת, אין צריך לחזור ולומר אתה חונן. (מחזיק ברכה, והאחרונים).

ג. שליח צבור שטעה בתפלת החזרה של שחרית ומנחה, והתחיל אתה חונן, מצד הסברא נראה שאינו צריך לסיים הברכה, מפני שיש בזה טורח צבור קצת. וגם אוושה מילתא להתפלל ברבים תפלת חול בשבת. [שו"ת חקרי לב (חאו"ח סי' נג), ושו"ת שואל ומשיב שתיטאה (סוף סי' כב), ושלמי צבור (דף קצט ע"א), ויריעות האהל ח"א (דף ס ע"ב), ורבבות אפרים (סי' רס). ע"ש].

חזון עובדיה

אהבתם את העלון? רוצים לקבל אותו כל שבוע עכשיו גם בדוא"ל ובואצפ?

שלחו אלינו את כתובתכם למייל: tifaret@hasdeyinon.org או הכנסו ל- www.hasdeyinon.org או בואצפ: 050-9580500

מעשה בגביר ובעני

בתוניס היה יהודי בשם אברהם, אדם מסכן, עני ואביון. מדי שנה לפני החגים היה הולך לגביר אחד בשם רחמים, שהיה בעל חנות גדולה, ומבקש ממנו הלוואה. הלה היה מלווה לו כסף, וכל השנה היה אברהם משיב לו את ההלוואה טיפין טיפין. שנה אחת שם פעמיו אל הגביר, ובדיוק בבואו אליו, ישב שם חברו של רחמים – יהודי בשם סניור כמוס. כאשר הגיע אברהם לבקש הלוואה, סימן לו אותו סניור כמוס שלא ייתן לו מאומה, ורחמים שמע לעצת אחיתופל ואמר לאברהם שאין לו אפשרות השנה להלוות לו. אברהם יצא מהחנות בבושת פנים, שבור ורצוף, בחשבו כיצד יוכל להתכונן לחגים כאשר אין בידו פרוטה. אך מיד התחזק באמונה, באומרו כי הקב"ה חפץ שיעשה השתדלות – והוא עשה את שלו, וכנראה הקב"ה רוצה שיבטח רק בו ולא בבשר ודם.

בסמוך לחנותו של רחמים, הייתה חנות ירקות. אחד מחבריו של בנו של בעל החנות סיפר לו על עושרו המופלג של סניור כמוס, ואמר לו שיש לו בבית תכשיטים השווים הון רב. ואם רק יצליח להיכנס לביתו ולגנוב תכשיט אחד – יוכל להתפרנס מזה שנים רבות. הלה השתכנע מהדברים, וחשב לעצמו: במקום לעבוד שנים במכירת ירקות – יוכל ב"מכה אחת" להרוויח הון רב, ולא יאלץ לעמול קשות. במשך שבועות עקב אחרי ביתו של סניור כמוס, למד מתי הוא עוזב את הבית ומתי אנשי הבית האחרים אינם שם, וכך מצא את שעת הכושר להתגנב לבית (רחמנא ליצלן) ולגנוב שני צמידים יקרי ערך. לאחר הגניבה שב לחנות הירקות, ואת שני הצמידים הטמין בתוך ארגז ענבים, בחשבו כי בסוף היום ייקח אותם משם ויסתיר אותם במקום בטוח. נשוב אל אברהם, העני, שיצא מחנותו של רחמים ריקם. הוא הלך לביתו, וכאשר עבר ליד חנות הירקות נזכר שאין בבית מה לאכול, ובכיסו נותרו פרוטות אחדות. הוא שאל את הירקן מה אפשר לקנות בכסף המועט שיש לו, והירקן אמר לו שהמחירים יקרים, אבל נותר לו ארגז ענבים ישן, שהענבים שבו אינם במצב טוב – אבל עדיין אפשר לאוכלם. הוא מוכן למכור לו את הארגז תמורת הפרוטות. שילם אברהם את המחיר ונטל את הארגז לביתו. בבואו הביתה סיפר לאשתו את אשר אירע לו, ואיך רחמים הגביר סירב להלוות לו, ואשתו ניחמה אותו ואמרה כי ישם מבטחו בה', והוא כבר יושיע אותו. בינתיים, נטלה האישה את ארגז הענבים, הוציאה את האשכולות והחלה לשטוף אותם, אשכול אחר אשכול. לפתע ראתה דבר מה נוצץ. היא השמיעה קריאה גדולה, ובני הבית נזעקו לראות מה קרה – והנה, בתוך הארגז, מונחים שני צמידים מבריקים, משובצים ביהלומים משובחים. שמחה גדולה שררה בבית – בראותם בחוש כיצד הקב"ה משלם שכר לבוטחים בו. אמרה לו אשתו: "הנה הקב"ה שלח לנו את הישועה. חזור אל רחמים ואמור לו שאינך מבקש טובות, אלא רצונך להפקיד בידו את הצמידים כמשכון, ותמורתם ייתן לך

כסף". למחרת הלך אברהם לחנותו של רחמים, הוציא את הצמידים היקרים, וביקש תמורתם חמש מאות מטבעות ריאל. רחמים ראה כי אכן מדובר בצמידים יקרים – ונתן לו את הסכום שביקש. הלך אברהם לשוק, ועשה קניות לחג ביד רחבה: קנה דגים, בשר, פירות, ירקות – הכול כיד המלך. לאחר מכן שילם לסבל שיביא את כל הדברים אל ביתו, וסוּף־סוּף שררה רוחה בבית. בינתיים, בביתו של סניור כמוס – אבל כבד. כששב לביתו, גילה כי חסרים שני הצמידים. הבעיה הגדולה הייתה – שלא היו אלו צמידים שלו, אלא הופקדו אצלו על ידי המלך, שלקח ממנו הלוואה ונתן לו את הצמידים כפקדון. בעוד ימים ספורים אמור המלך להשיב את ההלוואה ולבקש את הצמידים בחזרה – והנה, נגנבו. מי יודע איזה עונש כבד יטיל עליו המלך אם לא ישיבם! רץ סניור כמוס אל ידידו, הגביר רחמים, וסיפר לו על האסון שנפל עליו. שאל אותו רחמים: כיצד נראו הצמידים? תיאר לו סניור כמוס את הצמידים, שהיו מיוחדים במינם, משובצים יהלומים עם חריטות נאות. הכניס אותו רחמים לחנותו, סגר את הדלת, והוציא מהמגירה את הצמידים שהפקיד אצלו אברהם – והנה, סניור כמוס רואה את הצמידים שנגנבו ממנו. שאל את רחמים: מהיכן הגיעו לידך? ורחמים סיפר לו את כל הסיפור – כיצד סירב להלוות לאברהם, ולמחרת בא אברהם עם הצמידים והפקיד אותם אצלו. אמר סניור כמוס: "עכשיו אני מבין את הכול. אברהם כנראה הבין שרמזתי לך לא להלוות לו, ובנקמה בי – פרץ לביתי וגנב את הצמידים. אני כבר אשלם לו כגמולו". למחרת מקבל אברהם הזמנה לדין תורה אצל רבי יהושע בסיס זיע"א, מגדולי הרבנים והצדיקים וראב"ד תוניס לפני כמאתיים שנה. רבי יהושע – תלמיד חכם מפולג, קדוש וטהור – התייצבו לפניו שני בעלי הדין. סניור כמוס טען כי הצמידים נגנבו מביתו. אברהם השיב כי מצא את הצמידים בארגז הענבים, ומעולם לא נטל חפץ שאינו שלו. הוא סיפר כיצד בא לבקש הלוואה, ורחמים סירב לו כי סניור כמוס רמז לו לבל ייתן – אך הקב"ה גלגל שימצא את הצמידים בארגז ענבים שקנה בשוק. אמר להם רבי יהושע: "ניכרים דברי אמת – ואברהם לא היה זה שגנב את הצמידים. כנראה מישוהו אחר גנב אותם מביתו של סניור כמוס, והטמין אותם בארגז הענבים – ומן השמים גלגלו שהארגז הזה יגיע לאברהם". ואז פנה רבי יהושע לסניור כמוס ואמר לו: "אתה יודע מדוע כל זה קרה? משום שאתה גרמת לך שרחמים לא הלווה כסף לאברהם, כמדי שנה בשנה. לכן אני פוסק: אברהם ישיב לך את הצמידים, ואתה תשלם את סך חמש מאות הריאל לרחמים, וכך יישאר הכסף בידו של אברהם". כאשר יצאו השניים מביתו של הרב, נשא סניור כמוס את עיניו לשמים ואמר: "רואה אני בעליל כיצד הקב"ה אינו מקפח שכרו של אף אדם. הנה – לעני הזה הגיע הכסף ואני מנעתי אותו ממנו. וכך – הקב"ה לקח ממני ונתן לו, כדי ללמד אותי שמכאן ולהבא לא תהיה עיני צרה בעניים, ואתן להם ביד רחבה."

מתוך פלא דורש

עשיתי פדיון ב"חסדי ינון" ונושעתי...

היתה לי פגישה מכרעת עם מנכ"ל החברה בה אני עובד שבה היתי צריך להחליט לאן פני מועדות, האם אני ממשיך לעבוד בחברה או שדרכנו נפרדות. החלטתי לעשות "פדיון נפש" ב"חסדי ינון", בקשתי שיעשו אותו בבקר הפגישה באותו יום. איכשהו יצאתי לפגישה רגוע, הפגישה מבחינתי היתה מעל ומעבר לכל צפיה, אפילו בחלומותי הורודים ביותר לא חלמתי לכזאת פגישה, כמוכן שנשארתי לעבוד בחברה...רוצה להודות לבורא עולם שלא החסיר חסדו מאתי.. בעילום שם

נקבע לי תור לקולונסקופיה, פחדתי מהרדמה והטיטטוש, ובכלל זאת בדיקה לא נעימה. הזמנתי מראש "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" ובסיעתא דשמיא עבר חלק לגמרי. ואחרי הבדיקה אומר לי הרופא - תבואי עוד 5 שנים. הכל תקין. רק להלל ולהודות לשם יתברך, אין עוד מלבדו... בעילום שם..

ברצוני לפרסם ישועה שהבטחתי לפרסם לזיכוי הרבים. לפני כשנה בעלי לא הרגיש כל כך טוב, זה היה מורכב ולא פשוט עבורנו. בסיעתא דשמיא נזכרתי ב"חסדי ינון" וביקשתי שיעשו לו "פדיון נפש" שבעזרת השם יצא מהמצב הזה. לאחר תקופה הורגשה הטבה מסוימת. התקשרתי וביקשתי שיעשו שוב פדיון נפש שיזכה לרפואה שלמה, רפואת הנפש והגוף. אני שמחה לבשר שברוך ה', ישועת ה כהרף עין, הוא יצא מזה ומרגיש טוב תודה לה' יתברך שאין עוד מלבדו. בעילום שם

הנכד שלי שיחיה בן שנה - תינוק מאוד רגיש, התנפח לו כל הצד הימני של הראש ויצאה הרבה מוגלה מהאוזן פינו אותו לבית חולים במידי והוא נשאר לאשפוז. הלב נקרע מהבכי והכאב שהוא סבל, התקשרתי ל"חסדי ינון" לעשות לו "פדיון נפש", ומיד לאחר הפדיון חלה הטבה ויומיים לאחר הפדיון הוא שוחרר לביתו, כאילו לא היה כלום...חסדי השם כי לא תמנו כי לא כלו רחמיו... מ.ש מהדרום

סמא דחיי - הסגולה הטובה ביותר להצלחה שמר פיו ולשונו שמר מצרות נפשו

קְשִׁיפֶרֶשׁ מְלַדְבֵּר אָף מַה שֶׁסָּפַק לוֹ הַתְּרוֹ, יֵצִיל עֲצָמוֹ מִצָּרוֹת

ונוכל לומר דָּוָהוּ כְּנֶגֶת הַכְּתוּב (מְשָׁלִי כֹא, כֵּג): "שִׁמְרֵ פִי וּלְשׁוֹנִי שִׁמְרֵ מִצְרוֹת נַפְשִׁי", דְּלִכְאוּרָה הֲלוֹא זֹכָה גַם לְעוֹלָם הַבָּא עֲבוּר זֶה כְּכֹתֹב (תְּהִלִּים לֵד, יג): "מִי הָאִישׁ הַחֹפֵץ חַיִּים וְגו' דִּהְכֹנָה לַחַיִּי הַנֶּצַח כְּמוֹ שֶׁכָּתְבוּ הַמְּפָרָשִׁים.

אָבֵל לִפִּי דְבָרֵינוּ נִיחָא. שִׁפְרוּשׁוֹ, שֶׁשׁוֹמֵר עֲצָמוֹ תָּמִיד, אָף בְּכָל מְקוֹם שֶׁהוּא סָפַק לוֹ שְׂמָא יַעֲשֶׂה בְּדַבּוּרוֹ מִצָּוָה, מְכַל מְקוֹם הוּא שׁוֹמֵר אֶת עֲצָמוֹ מִצַּד שֶׁלֹא נִתְבָּרֵר לוֹ. וְלִזְזָה אָמֵר הַכְּתוּב דִּהְדִּין עִמּוֹ, שֶׁעַל כָּל פְּנִיִּים יִנָּצַל בְּזֶה בּוֹדָאי מִצָּרֵת הַגִּיהֶנֶם וְכֵנ"ל. מַה שְּׂאִין כֵּן אִם יַעֲשֶׂה בְּהַפּוֹךְ, יוֹכֵל לִהְיוֹת שְׂתַחַת שֶׁהוּא מְקוּה לִהְיוֹןִס בְּגֵן עֵדֶן בְּשִׁבְלֵי זֶה, יָבֵא בְּגִיהֶנֶם עַל יְדִיד זֶה אִם יִתְבָּרֵר שְׂאִין הִדִּין עִמּוֹ.

(שְׂמִירַת הַלְשׁוֹן שֶׁעַר הַתְּבוּנָה פט"ז)

אחיינתי עברה לידה לא פשוטה - עם זירוזים, כאבים, והמתנה ארוכה. המצב היה לא פשוט, מכיון שראינו ישועות כבר ב"פדיון" של "חסדי ינון" התקשרתי לעשות גם לה "פדיון נפש" ב"חסדי ינון" - ובאותו היום, שעה בלבד לאחר הפדיון - ילדה ברוך השם! בת בריאה, והכול עבר בשלום - לאם ולבת. מודים לשם יתברך על חסדיו המרובים - ואלו פינו מלא שירה כִּים וְלִשׁוֹנֵנוּ רָנָה כְּהַמּוֹן גְּלִיּוֹ וְשִׁפְתוֹתֵינוּ שָׂבַח כְּמֶרְחֵבֵי רִקְיעַ וְעֵינֵינוּ מְאִירוֹת כְּשֶׁמֶשׁ וְכִירוֹחַ וְיָדֵינוּ פְּרוּשׁוֹת כְּנִשְׂרֵי שָׁמַיִם וְרַגְלֵינוּ קְלוֹת כְּאֵילוֹת, אֵין אֲנַחְנוּ מְסִפִּיקִין לַהּוֹדוֹת לָךְ ה'.

ה.ד. דרום

מטבע הישועות
שר הצדיק

לפרטים בקו הישועות 1700-720-500

ארגון "חסדי ינון" עורך תיקון פדיון נפש

תיקון זה הוכח שפועל ישועות

פרטים בקו הישועות 1700-720-500

באחד הימים שהה "הסבא" מנוברדוק בבית בודד ביער ולמד תורה. הוא למד שעות עד שנהר שהאיר לו כבה. ישב "הסבא" והצטער על ביטול התורה שנגרם לו, אך היה סמוך ובטוח כי הקב"ה יזמן לו כל צרכו. תחושת הביטחון בקב"ה מילאו אותו. לפתע קם הוא ופתח את הדלת. באותו הרגע ניגש אליו אדם והגיש לו נר חדש ונעלם. במשך עשרים וחמש שנה שמר "הסבא" על שארית הנר המופלא שנשאר לו, כדי לזכור את הנס הנפלא, ולהראות לתלמידיו את תוצאות הביטחון המוחלט בקב"ה. באחד הימים פרצה שריפה בביתו וכלתה את ביתו וגם את הנר המופלא. פנה "הסבא" לתלמידיו לאחר השריפה ואמר: "הנר נשרף, וזאת כדי ללמד אותנו שצריך האדם לבטוח בקב"ה גם ללא הוכחות..." לעיתים אנו מבקשים מהקב"ה הוכחות על קיומו, על מלכותו, על ההשגחה הפרטית שהוא משגיח על כל אחד ואחד מאיתנו. ה"סבא" מנוברדוק מלמד אותנו שצריך האדם לבטוח בקב"ה גם ללא הוכחות! לכל אדם יש השגחה פרטית על כל מה שקורה בחייו, כל פרט מושגח בהשגחה עליונה - כל הצלחה, או חלילה כישלון, כל התעלות וכל קושי מדוקדקים היטב על-ידי בורא עולם. אם הצלחת או חלילה נכשלת, הפנייה הראשונה שלך תהיה לבורא עולם - לתת הודיה או לעזרה. כל הקורה אותך נשלח מבורא עולם, על פיו ישק דבר - תפנה תחילה לראש הפרמידה שם תקבל את המענה הנכון עבורך, לאחר מכן תפנה לעזרה מסביבך. מקור הטוב נמצא תמיד איתך, אל תזניח את הטוב הזה ותפנה למקורות אחרים, אם תכיר בטוב הזה ותתן לו במה, הוא יתן לך במה גדולה ורחבה יותר, וירחיב את הטוב עבורך... רונן קרוא

שו"ת הלכתי

מאת הפוסק הגאון רבי עמרם פריד שליט"א

שאלה: מה גדר הרחיצה האסורה בתשעה באב? **תשובה:** א. רחיצה אסורה בין בחמין בין בצונן, ואפילו להושיט אצבעו במים אסור. ב. רחיצה הנועדה להעביר לכלוך מותרת. ג. ילד שהתלכלך וצריך רחיצה - מותר לרחצו, ואף שידי הגדול נרטבות בשעת הרחיצה - הדבר מותר. מקור: שו"ע סימן תקנד סעיף ז - ט. **שאלה:** האם אפשר להשתמש במגבונים בתשעה באב? **תשובה:** מותר להשתמש בהם לניקוי לכלוך בלבד. מקור: שו"ע סימן תקנד סעיף ז. **שאלה:** האם יש למעט את התאורה בבית כשם שממעטים בבית הכנסת? **תשובה:** הטעם לזה הוא מהפסוק 'במחשכים הושיבני', והיינו כדי שירגיש אבל ביום זה, ולכן יש למעט את האור גם בבית.

הערות והארות על הלכות אלו ניתן לשלוח למייל: 6191265@GMAIL.COM

"ועשו לי מקדש - ושכנתי בתוכם"

יחזקאל

"בשעה טובה ומוצלחת, ב"חדי ינון" נפתח בימים אלו בית מדרש

ע"ש הצדיק המלומד ר' ינון חורי זצוק"ל

זכות נדידה וחד-פעמית! להיות שותפים בדקמה -

ניתן להקדיש ולהצביע:

לעילוי נשמת | לרפואה שלמה | להצלחת המשפחה | ארץ ישראל | ספסלים | סטנדרים | ספרי קודש | שולחנות

כל תרומה תיכנס תוך כעשר שעות, בכיבוד ביטויים קשים אלו...

לתרומות והקדשות:

050-9580500 1700-720-500

או חשב' 3640582-בנק הדואר 09-סניף 01 (נא לציין עבור מה)

המשך מטעמים לשולחן: ענינה של הילדה ברקו, והיא השיבה בגאווה "כן בוודאי, זה אבא שלי". הילדה הכניסה אותו לחדר הרב, בחושבה שזהו אחד מתלמידי אביה ופתחה לפניו את הדלת. הרבנית קפאה על מקומה, חשבה לנסות למנוע את כניסתו לחדר הלימוד של הרב, אך נהדפה הצידה במבט. חותנו של הרב **רבי אברהם פאטל זצ"ל**, ישב אצלו באותה שעה, והיה עד לחילופי הדברים הקשים. הרב היישיר מבטו בבטחה למר שמעון, גם כאשר הלה שלף את אקדחו, והניחו על השולחן. "הגיע הזמן לחסל אותך", אמר, "די, רדפת אותי במצרים, באתי לארץ כדי לפתוח דף חדש, ואתה רודף אחרי גם כאן". "דף חדש", שאל הרב בקול צלול, "הייתי בשבוע שעבר בכנס דינים בירושלים, שם שאל אותי אחד מתושבי מברשת ירושלים, שם כמדומני אתה שוחט, האם מותר לשחוט בלי כיפה ונטילה של שחרית, כי ראה אותך בעבודתך כן". "אל תגזול לי את הפרנסה", התרומם הברנש כשעיניו רושפות, ידיו רתחו בעצבנות, והוא נטל את האקדח. רבי אברהם פאטל רעד בכל גופו, "אם יש ברצונך להרוג מישוה, הרוג אותי", אמר, "הוא אדם צעיר ואב לילדים קטנים". "אם כך, מדוע אינו נותן לי לפרנס את ילדי שלי", חייך שמעון חיוך זדוני כשהוא נהנה מתשובתו. "אסייע לך למצוא פרנסה אחרת", המשיך הרב בקולו השלו. "עזוב את השחיטה, לא אתן לך להכשיל את הרבים", סיים בנחישות. שמעון הכניס את אקדחו לכיסו ועזב את בית הרב, תאוות הרצח והנקם של הברנש לא פגה, הוא הטריד את הרב באיומיו אף בבית הדין. משלא היה מנוס, הגיש הרב תלונה במשטרה על המקרה, ושוטר ליווה יום יום. השכנים החילונים עטפו אותו בטבעת הדוקה של אהבה, והגנו עליו בעת הצורך, לא הבינו כיצד אקדחו ואיומיו של אותו פושע, לא הרגיעו את הרב מלעמוד בעקשנות על שמירת הכשרות. הערכתם אליו גברה מיום ליום. אחר מספר שבועות, סולק הלה מדרכה של משפחת יוסף. הרב הציע בחיך לילדיו, כי מי שיביא לו את הידיעה על אודות היעלמותו של שמעון, יקבל עשרה גרושים. באותם עשרה גרושים זכה הבן רבי יעקב יוסף זצ"ל לאחר מספר שנים, כשחזרה משפחת יוסף לגור בירושלים. הוא הבחין בעיתון שבמכולת בידיעה קטנה, כי שמעון נהרג בסכסוך עם חבר מרעיו שעסקו עימו בהברחת סחורות מעבר לגבול.

מ.י.ח.

לרפ"ש, שמירה והגנה לכל עם ישראל ובכללם החיילים, הפצועים והחטופים ושכולם יחזרו לשלום בריאים ושלמים

הפרשה המצויירת

// מתוך מדור "מטעמים לשולחן"

לע"נ נח בן טראקי ז"ל, יסמינה בת מסעודה ז"ל, יהושע בן עזיזה ז"ל, רחל בת פלילה ז"ל, יעקב בן רוזה ז"ל, אמילי בת רוזה ז"ל, צבי בן אילנה ז"ל, יורם בן אסתר ז"ל

לפרסום והקדשה ניתן לשלוח לפקס 077-2182992 או לטלפון 1700-720-500. הארות והערות יתקבלו בברכה...

ניתן לתרום ל"חדי ינון" בכרטיס אשראי בקו הישועות 1700-720-500 ובבנק הדואר חשב' 3640582 ע"ר 580437440